

PARS SECUNDA

DE

CULTU

ET

AMORE DEI;

Ubi agitur

DE

Conjugio Primogeniti feu Adami,

ET INIBI DE

Anima, Mente Intellectuali, Statu Integritatis, & Imagine Dei.

AB

EMAN. SWEDENBORG.

LONDINI.

Apud JOH. NOURSE, & RICHARD MANDY.

M DCC XLV.

RECORDS

D E

UNITED STATES

DEPARTMENT OF THE INTERIOR

BUREAU OF LAND MANAGEMENT

WASHINGTON, D. C.

OFFICE OF THE ASSISTANT ATTORNEY GENERAL

WASHINGTON, D. C.

OFFICE OF THE ASSISTANT ATTORNEY GENERAL

WASHINGTON, D. C.

OFFICE OF THE ASSISTANT ATTORNEY GENERAL

WASHINGTON, D. C.

OFFICE OF THE ASSISTANT ATTORNEY GENERAL

WASHINGTON, D. C.

OFFICE OF THE ASSISTANT ATTORNEY GENERAL

WASHINGTON, D. C.

OFFICE OF THE ASSISTANT ATTORNEY GENERAL

WASHINGTON, D. C.

OFFICE OF THE ASSISTANT ATTORNEY GENERAL

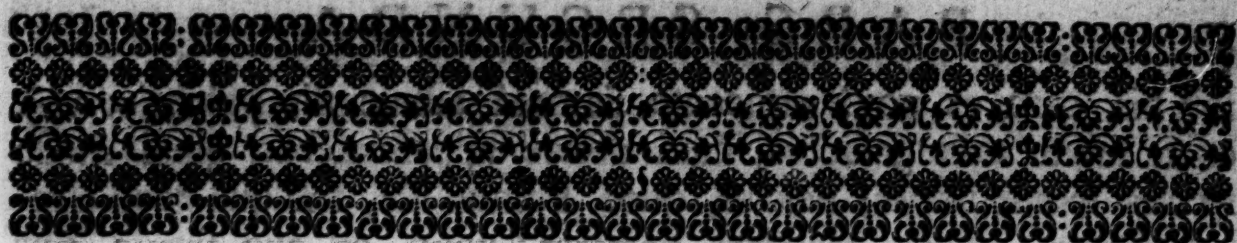
WASHINGTON, D. C.

OFFICE OF THE ASSISTANT ATTORNEY GENERAL

WASHINGTON, D. C.

OFFICE OF THE ASSISTANT ATTORNEY GENERAL

WASHINGTON, D. C.

P A R S S E C U N D A,

D E

CONJUGIO PRIMOGENITI.

87.

UCUS erat, aliquot stadiis, a Paradisiaco Primogeniti, distans, limitaneis circumseptus fluentis, & ab his derivatis mæandris in formas insulares sectus: totus quoque Pomarium, in cujus medio etiam spectatissima Arbor, quæ proceritate & decore, Arborem Vitæ, seu Maternam alterius Luci, æmulabatur: nihil erat amænitatis & pulchritudinis in uno Nemoreto, quod non in altero effigiatum exstaret, adeo, ut si ambo isti Luci solo continentes fuissent, dicerentur consortes, aut quasi conjuges. Primogenitus quondam viarum errore circumactus, ad crepusculare diei tempus, huc appulit, & cum propter supervenientis noctis umbram relegere vestigia nequiret, in medium hunc hortulum se intulit, & sub ramoso tegmine memoratæ Pomi, aucupandi somni pernoctandique gratiâ, super torum, & straturam a lectis floribus paulo elevatam, decubuit; cumque inopinus sopor externos ejus artus, & mox interiores fibras, arcte componeret, tunc ei in somno apparuit venustissima facie & corpore Nympha, cujus speciei, ex quodam sympathico fomite, ita inarsit, ut subito mollis flamma omnes ejus resolutas medullas accenderet; quam Nympham cum ulnis comprehendere tentaret, illa, quasi candidæ nubi similis, aufugiens, tactum ejus & conatum illudere visa est; ille inde vehementius irritatus, fugientem retinere conans, thoracis sui artus ita laceſſebat, ut ei videretur una ejus Costarum exsiluisse, tantum enim ejus Mens intendebat nervos, & Cor exagitabat sanguinem in pectore; at post luctæ spatium, sibi comprehensa videbatur, cui tunc frequentia dabat oscula, quæ ingeminans multâ parte labiorum orisque imbuebat;

A

sub

sub his, cum ex novâ emicante flammâ adhuc illa pulchrior visa esset, subito expergefactus, cum dolore appercepiebat, quod modo species somni fuisset; nescius, quod Pomus illa, sub quâ requiescebat, simile, ac sua Materna, portaret Ovum, ex quo futura ejus Conjux nasceretur; quodque Illa esset, quam in somno repræsentatam tanto amore ambiret; & Ramus ad pectus in gremio ejus recumbens, quem ulnis amplecteretur; ac ipsissimum Ovum, quod osculis & labiis comprimeret, & sic Animam, ex suâ, vitalem ei infunderit.

88. His valde emotus, cum delicias suæ quietis, per relapsum in novum soporem, retentare, irritâ semper operâ, vellet, sub primo Auroræ Ortu, se a toro isto levabat, & priores passus remensus ad suum delitium hortulanum, seu genitalem lucum, absque viæ errore, pervenit; in Mentem ejus usque subiit, quod eò Divinitus appulsus fuerit, & aliquid ei videre oblatum, cujus eventum postea cognosceret.

89. Interea in hoc Ovulo ita imprægnato incepit Anima, a Primogenito, in ardore somni, infusa, contexere suas formas, a primis Cælestibus ad ultimas Naturales, & sic a Principiis se Corpore, sed ex molliori stamine, induere; & post formationis suæ spatia, aut primæ vitæ curriculos, natalem maturare ortum, & in vernalem auram, ex vi sibi met acquisitâ, eniti: Foetus etiam exclusus postmodum similia inibat & subibat fata, ac quæ Noster Primogenitus, cujus vitam, sed in se distinctam, ferebat, & continuabat; similiter etiam, sub parentelâ & curâ Cælestium, infantiam suam, usque ad primum ætatis florem, exegit; quarum sub auspicio, indies, sicut Intelligentiâ, etiam Venustate oris & corporis, usque in pulchritudinum & simul amænitarum Generis humani exemplar, crescebat: ex facie ejus non solum elucescebat Integritas, sed etiam ipsissima Innocentia, adeo ut illa, sicut quædam Cælestis Gratia, sub formâ humanâ, apparuerit; nam ipsum Spirituale se in ejus Corpoream formam descripsit; Animus scilicet cum suis affectionibus, & status mutationibus, sicut vulgo, in ipsum textum fibrarum muscularium, qui tenerrimus erat, & ad significandas cujusvis motus ideas pronissimus; Desideria vero Mentis in formas adhuc perfectiores ac interiores earundem fibrarum; quæ se insuper, secundum quamlibet mutationem, per candoris & purpuræ variegationes, sicuti per colores, picta repræsentabant; ipsi denique Amores per radios similes cujusdam vitalis flammæ, in has formas, ab ipsis oculis, tanquam a suis

De CONJUGIO PRIMOGENITI.

3
suis centris & focis, erumpentis: sic ut ex ipsissimâ facie, sicut ex scriptâ quâdam tabellâ, sensus omnium ejus idearum cogitationumque, uno intuitu, pulchre comprehendi & alterius oculis legi, potuisset. In tam integro Animæ statu, non potuit non imago omnium facultatum interiorum, in ambitum Corporis, & cumprimis in Vultum, qui etiam effigies animi dicitur, exsiluisse; nam nihil erat interjectum, quod exscriptionis hujus notulam inverteret ac turbaret; Animus enim prorsus sub imperio Mentis, in quo ipse Amor Cæli regnabat, obsequiosus jacuit. Hac ratione, hoc Primogenitum Par, cum conjugam acturum esset vitam, mutuos sermones, absque interprete Linguâ, & auxiliatrice Aure, diu consociare potuisset.

90. Hæc formosissima Puella, cum in primo ætatis suæ risu & ludo esset, & nihil non oblectabile mentem ejus prone in lætities raperet, forte, dum ambularet, ad aquam cujusdam fontis, instar puri chrystalli, usque ad fundum, qui opacus erat, pellucidam, divertit; in quam cum oculos suos dejiceret, stupefacta, quod imaginem sub aquæ superficie fluitantem, & jam, sicut ipsa se admovebat, emergentem, prorsus ut vivam, conspiceretur; mox vero, cum animadverteret, quod eadem forma, sicut ipsa, similes agigaret motiunculas, dumque propius intueretur, quod suumet eburnei candoris pectus cum mammillis, suasque ulnas & palmas, agnosceret, a stupore, in seipsam, sicut ab umbrâ in lucem, rediit, reflexam sui imaginem esse appercipiens. Cum vero ex novitatis rei voluptate se aliquantum hâc sui ipsius effigie oblectavisset, alius obvenit, qui jam versatiliore ejus ideas defigeret, stupor, scilicet, quod in vultu recognosceret, quicquid Mentem suâ volutabat, ipsum etiam suum stuporem, & errantes circum eum ideas, agnoscebat, mirata quod sic omnia Mentis suæ adyta prorsus aperta & reserata starent; quum hanc nebulam, quam stupor induxit, non ita, sicut priorem, discutere potuisset, citato gradu ad suas Cælestes se recepit, rogans, si eis placeret, vellent exponere, unde veniret, quod in vultu suo repræsentarentur omnes ejus mentis affectiunculæ, & ipsæ idearum series inde excitatæ, nam se conspexisse in fonticulo, aiebat, quod facies sua indicaret & revelaret, quicquid intus volveret; & quod hâc ratione nihil usquam celare potuisset; ad hæc, Una Cælestium, quæ chorum ducebat, si nosset, mea filiola, dicebat, quomodo potentia & facultates interiores & exteriores sibi mutuo succedunt, & secundum eum ordinem, in se mutuo agunt, desineres hæc mirari; sed ut hæc scias, paucis aperiâ. Suprema tua ac intima Potentia,

est ipsa Anima, quæ omnis est in omnibus tui Corporis, nam ab ea omnes fibræ suum ortum, & principium suæ determinationis, ducunt. Altera Potentia vel Facultas, dicitur Mens Intellectualis, ab Animâ, ut a suâ Parente, omnium primo excitata & genita, quapropter eam suum Amorem ac Unigenitum appellat: Tertia est Mens inferior, quæ etiam Animus dicitur: Ex his tribus Principiis, Fibræ totius Corporis, cum incluso spiritu, procedunt, & a fibris concinnantur Vasa, quæ sanguinem ferunt; ex his Vasis, & eorum diramificatis liciis, jam omnes telæ organicæ, quæcunque in ambitu Corporis conspicuæ sunt, & quascunque ambitus includit, & dicuntur Sensoria, Musculi, Viscera, aut Membra, formata & contexta sunt; talis est compositio omnium in genere. Sed jam retro feramus gradum, exponendo, quomodo unum agit & influit in alterum: Anima in suis supremis induta est Formâ, quæ Supra-Cælestis vocatur, & vitam suam Supremo nostro Numini acceptam fert: Mens vero Intellectualis dicta, suam formam ab Animâ ejusque vitæ radiis, simplicissimarum fibrarum æmulis, adepta est, hæc Forma dicitur Cælestis, & vitam suam, simul ac a Supremo, etiam ab Ejus Amore seu Unigenito, haurit; nam Formæ istæ seu substantiæ sunt modo potentiæ seu organicarum primæ, quæ a radiis Illorum vitæ, suam vitam agunt. Mens vero inferior, seu Animus, suam iterum Formam, quæ dicitur Infra-Cælestis, seu Suprema naturalis, a prioribus nacta, suam vitam a Fonte quodam spirituali, qui factus est copula Cæli & Mundi, educit. Ab his tribus distinctis formis, ut a suis principiis, profluunt jam omnes formæ Corporeæ seu Materiales, quæ pure naturalibus correspondent, ac quæ inferiores sphæras, seu ipsum Corpus, constituunt; proinde etiam earum formarum operationes, mutationes status, & agendi rationes. Sed quoad ipsam Correspondentiam per influxum operationis unius formæ in alteram, primo sciendum est, quod Forma parens, seu superior, formam proxime inferiorem, ut suam prolem, proinde ut suam imaginem, respiciat, solâ intercedente differentiâ simplicitatis & perfectionis; inde inter Formas talis viget harmonia, mediantibus viribus activis & vivis, ut unius Mutatio status, quæ fit per Variationem formæ, similem alterius correspondenter excitet; perpetua enim Concordantia, per medias vires activas, inter similes, regnat; cum primis quando omnia suo ordine rite fluunt, seu quando Forma suprema, quæ omnium perfectissima est, agit in proxime inferiorem, & hæc similiter in sequentem, & sic successive; tunc omnes
istæ

De CONJUGIO PRIMOGENITI. 5

istæ Mutationes status, quæ in binis Supremis excitantur, per correspondentes similes, in ultimis, suo modo, se evidenter sistunt & præsentant: Hæc jam causa est, quod Anima, & Mens tua, se in gestus, loquelam, & in cæteras activitates externas, imprimis vero in vultum, transcribant; & quod ne minima quidem particula totius corporis, non similem earum affectioni mutationem subeat; nam illæ, sicut in supremis, etiam in omnium intimis, regnant. Quod hoc tam perspicue e tua facie eluceat, etiam indicium est tuæ Integritatis ac Innocentiæ. Hæc omnia Intelligentia Cælestis per vivas repræsentationes tam manifeste contemplanda exhibuit, ut quasi pictæ imagines, in sensum hujus Puellæ, quæ sicut erat venustate, etiam ingenio, dotatissima, caderent.

91. Cum Adolescentula his aurem mentemque attentissimam adjiceret, & sparsos verborum sensus in unum, secundum eminentem naturali non absimilem copulationis modum, collectos, in sua luce, sicut ipsa solebat dicere, perspiceret, circa finem, quod repræsentatio affectionum Mentis in vultu, esset indicium Integritatis & Innocentiæ, aliquantum pensitando hæsit, nesciens adhuc, quid esset *non integrum*; quare submissâ prece rogabat, ut non desisterent, sibi, instruendo, favere, & in suam lucem etiam immittere, quid esset, & unde, *Status Integritatis*: hæc interrogatiunculâ non parum gavisâ Diva Cælestis, ex nuper relatis, inquit, in lucem tuam intravisse scio, quod tres Facultates in nobis sibi mutuo succedant, ac in se mutuo agant, scilicet Anima, Mens intellectualis cum suâ voluntate, & Animus seu Mens inferior: & quod similiter tres Fontes Vitæ sint, a quibus Facultates istæ, seu Potentiæ, in suam vitam excitantur, quorum unus similiter agit & influit in alterum, & sic conjunctim in naturam tui Munduli Corporei, usque ad ejus extrema: Talis est Ordo, quem Supremus noster ab æterno prospexit, & sic a prima creatione instituit; & talem in Te, mea Filia! signavit & constabilivit. Nos Cælestes *Integritatem* ex ipso Ordine a supremis ad infima, aut si mavis, quod exinde sequitur, ab intimis ad extima, sic a simplicissimis ad ultimò composita, judicamus; Visus enim noster non hæret in superficie, sed penetrat in medullas, ac intuetur principiorum principia, & ab iis continenter sequitur filum ad ultima textus, inde bonitatem & integritatem concludimus: quicquid enim in extremis perfectum est, id nusquam ducitur, nisi ab eo principio, ubi ipsa est Perfectio, nec nisi quam per eum ordinem, quem Supremus a Seipso deduxit, & in suum Cælum & Mundum, eique con-

similiter

similiter in tuum Microcosmum, introduxit. Evolvamus itaque ipsum hunc Ordinem, a primis ad ultima, & retro. Supremus noster ut a suo Sanctissimo Adyto & intimo Cælo, proinde a suo Throno, Universum nutu & ex arbitrio, sicut in primis, etiam in ultimis naturis, regeret, & sic Regnum conderet Cæleste, ab æterno, seu ante Mundi creationem, Primogenitum omnium Viventium, Unicum suum Amorem, genuit, per quem Spiritualia & Corporea, seu Cælestia & Naturalia, id est, Viventia & vitæ expertia, secum copularet & uniret; nam absque Amore nihil concorditer in unum conspirat, aut continenter uno spiritu vivit & agitur, & sic ad unum finem contendit, sed dissidet & dilabitur: Is itaque natus est Unio & Mediatio inter Superiora & Inferiora, seu immediate inter Supremum, suum Parentem, & ipsum Cælum, id est, Cæli Indigenas; quare Ille solus est, per quem omnis Ordo instituitur & absolvitur, seu per quem via a Supremo ad ultima naturæ, & retro, sic prorsum & rursus, ducitur; at Ille, quia etiam est Anima totius Cæli, Essentia Divina, & Vita pure spiritualis, non immediate in naturam vitæ expertem, absque vinculo iterum spirituali, seu vita mediatrice, in quam natura cæli & natura mundi copulatæ essent, descendere potuit; nam quæ communio vitæ & naturæ, nisi iterum per talem mediationem. Sed spiritualis inferior hæc vita, ex proprii amoris & ambitus æstro, dirupit copulam; quare jam non vitam Cæli sed naturæ vivit; & non amorem sed odium, proinde non unionem sed discidium, spirat; usque tamen per eum Amor noster intrabit naturam Mundi seu nostri Corporis, & per Divinam suam potentiam, ne omnia labent, disruptos nexus contexet, & Mundum ad Cælum, sicut ad suam continentem, revocabit; quod ut fiat, inimicus, fæderis violator, ab Amore nostro sub jugum mittendus est, ejus feroces impetus frangendi, damnosæ vires dissipandæ, vita ejus exitialis morti devovenda, & sic omnes ejus actus intra solam conatum sphaeram coercendi, & hæc ratione ad injuncta sibi officia vi adigendus. Hic jam est ipse Ordo, secundum quem a Supremo transitur in naturam: similis etiam Ordo nostræ vitæ facultatibus seu potentiis inscriptus est: Anima nostra ab ipso Supremo regitur; Mens intellectualis cum suâ voluntate a Supremi Amore; Animus vero ab infimo hoc mediatore: ut omnia secundum hunc ordinem a Sapientissimo institutum fluant, Amor Supremi, qui sicut in suo Olympo, etiam in nostris Mentibus, residet, omnium finium per Seipsum aut per Animam influentium media disponet, ac vitâ
 sui

sui Amoris inspirabit & adimplebit, perque Animum, seu ejus mediatricem vitam, prius, sicut audivisti, subjugatam & perdomitam, influet in naturam nostri Corporis, scilicet in Fibras & earum Spiritum, & ab hoc in Sanguinem, in quorum utroque natura in consortium vitæ adscita est, proinde in universum nostrum Mundulum Animalem, tam extus quam intus; nihil enim Essentiale in toto Corpore & ejus Naturâ, quam Vas & Fibra cum suo Sanguine & Spiritu, datur, secundum horum varias determinaciones exsurgunt omnes Organicæ Formæ, Fabricæ, aut Texturæ, ad unumquemvis vitæ usum & necessitatem instructæ; sic Vita Amoris Cæli in universum Corporis nostri systema a supremis ad ultima influit, & in ejus omnibus omnis vivit & regnat. Hic jam est Ordo, per quem existimus, & per quem subsistimus; & quamdiu per eum subsistimus, tamdiu perpetuo existimus, aut sicut natæ sumus perpetuo renascimur, aut sicut factæ perpetuo reficimur, & sicut connexæ continemur; ipsa creatio in nobis continuatur, & dicitur perennis conservatio; seu integratio perennis redintegratio; & sic perpetuum agimus Ver, aut vivimus ætatis florem; Divinum enim in nostro Naturali, & Cæleste in nostro Corporeo, regnat; nam qui hoc Regnum in nobis instituit ac instaurat, est ipsa Perfectio, quia est Supremus, ac est ipsa Unio & Harmonia, quia est Supremi Amor. Status itaque per hunc ordinem inductus, est, qui dicitur *Status Integritatis*, cum statu Infantia & Innocentia, proinde cum *Statu Immortalitatis*, conjunctus.

92. Sed hanc tanti momenti rem ex suis principiis, prorsus ad sensum, evolvamus; verum tunc ipsos emissiles radios trium principiorum comparemus cum purissimis fibris, tametsi non fibræ, nisi per analogiam aut eminentiam, dicendæ sint, sed intellectus gratia, cum aliæ non suppetant, a foro mutuemus, voces; nam fibra ipsius corporis, ex coagmentatis his principiorum ita dictis fibris, sicut ultima proles, enascitur; inde ex affinitatis naturâ, etiam venia datur, unum per nomen alterius significandi. Omnis, quæcunque in Universo Corpore, regnat Fibra, ortum suum ab Anima ducit, nam per fibram suam est illa, Anima sui Universi, & in ejus omnibus præsens, potens, consciens, providens, & vivens; quare ejus radius seu eminentissima fibra, est unicum substantiale in compositis, seu unicum simplex in aggregatis, id est, in fabricis, seu formis organicis corporis: ejus forma in supremis, seu intime in ipsis fibrarum principiis, dicitur *Supra-Cælestis*; ejus determinatio seu fluxio secundum

dum fibras, per intima corporis, ubivis etiam similem æmulatur formam; hæc tantæ puritatis & simplicitatis est, ut supremam Vitæ essentiam, sinu suo, ferat: nam supereminens hæc fibra in se spectata est modo recipiens, seu potens essentiam illam vivam recipiendi, quare etiam Anima, Potentia potentiarum, seu Forma formarum, dicitur. Ex simplicissimis his fibrarum æmulis radiis, gignitur alterum fibræ principium, per mirabilem & infinitæ cujusdam circumgyrationis modum, cujus forma in supremis seu ipsis fibrarum principis dicitur Cælestis, quæ etiam est Forma Mentis nostræ intellectualis; per subtilissimum hujus fibræ porum, (nam in universo Corpore animato, a primis ad ultima, nihil non est permeabile & conspirabile) iterum quædam pure spiritualis essentia, quæ est vita ipsius Cæli, aut Amoris Supremi, perfluit, similiter ac ipsa fibra, a priore seu supremâ illâ, nata. Ab his jam producitur tertium fibræ principium, cujus forma in supremis audit Infra-Cælestis, & cujus fibræ porus, seu meatulus, modo pervius est spirituali illi essentiæ mediatrici inter vitam cæli & naturam mundi: hæ sunt ipsissimæ essentiæ & reales substantiæ, nam quæ derivatæ sunt, & demum sub sensum cadunt, omne suum actuale & reale, ab iis, & eorum secum nexu, trahunt. Ex his tribus principiis ita confertis, jam producitur omnis fibra, quæ per nervos defluit in provincias corporis, ac candidum purioremque sanguinem, vulgo Spiritum Animalem, devehit: ex his ultimo concinnantur Vasa, Arteriæ & Venæ, dicta, quæ Sanguinem rubrum crassiolemque circumvehunt, ex quibus, ut & ex dictis fibris, omnia Organa & Viscera Corporis confabricantur; & per vitam utriusque sanguinis a principiis istis influam, & tergeminatam ibi fibram, vivunt. Ex his jam ratio omnis compositionis, & ipse ordo successivus in principiis, atque simultaneus in fibris inde derivatis, tum etiam influxus secundum eum ordinem, constare potest.

92. At pervideo, mea Filiola! ajebat, quod adhuc nubecula quædam in luce tuâ oberret, quam etiam dissipatam cupis, scilicet, quod nondum penitus introspicias, quales illæ Formæ sunt, quæ in se mutuo secundum ordinem istum agunt; ut etiam id expediam, a supremis iterum, seu a primo flamine, eundem reauspicari velim. Formæ istæ, quæ actuales substantiæ sunt, & per mutationes status, mirabiles suas functiones edunt, sibi mutuo subordinatæ, ita se habent. Omnium Prima Forma, Animæ nostræ propria, dicitur *Supra-Cælestis*: Altera vero, quæ est Mentis Intellectualis, audit *Cælestis*:

De CONJUGIO PRIMOGENITI. 9

Cælestis: Tertia, quæ est Mentis inferioris, seu Animi, vocatur *Infra-Cælestis*. His jam succedunt Formæ pure Naturales, quæ si ex fluxionis suæ naturâ denominandæ, earum Prima dicenda est *Spiralis*, conspicua in ipsis Fibris Corporeis: Altera *Circularis* vel *Sphærica*, in Vasis Sanguineis. Tertia *Angularis*, proprie Terrestris & Materialis, pro corporaturâ fluidis, ipsique sanguini, ut & fibrarum spiritui, inserviens. At vero, qualis cujusvis Formæ Natura sit, discendum est, ab iis, quæ Intellectui per Sensuum adminicula patent, proinde ab ultimis, seu ab Angulari & Sphæricâ: Illa, seu Angularis, ex determinatione sibi mutuo oppositâ omnium Essentiarum, id trahit, quod Materia gravis & iners sit, ad omnem motum per se inepta: Altera seu Sphærica priore perfectior est in eo, quod superficies ejus infinitum referat Angulum, nec nisi quam unicum respiciat punctum fixum ex opposito omnium punctorum superficiei, quod dicitur Centrum; idcirco ad motum, & variationes formæ, accommodata. Tertia seu Spiralis, a suâ determinatione, adhuc superiorem trahit perfectionem, nam iterum induit quoddam perpetuum aut infinitum; radii enim ejus, quia sunt spiræ, se circulariter urgent non immediate ad Centrum quoddam fixum, sed ad superficiem cujusdam sphæræ, centri ejus locum tenentis; ita adhuc ad motum, & ad variationes formæ, priore accommodatior. Quarta, seu *Infra-Cælestis*, iterum superiorem ducit perfectionem, ex novo quodam perpetuo seu infinito; nam helices ejus instar vorticis in tales fluunt gyros, ut per eos signentur Circuli majores & minores, cum polis, sicut in magnâ Mundi Sphærâ; & helicum ejus flexus & inflexus spiras prioris formæ, sicut perpetui sui Centri puncta, aspiciunt; inde ejus potentia se variandi, aut mutandi status, præ alterâ immensum crescit. Quinta seu *Cælestis*, super reliquas novam adhuc induit perpetuitatem aut infinitatem, nam hæc iterum sicut suum relativum Centrum, *Infra-Cælestem* formam, & omnia ejus determinabilia puncta, intuetur; quare ejus fluxionis ideæ indesignabiles lineis & verbis existunt; ex ratione hujus infinitatis, ejus facultas mutandi status super priorem eminenter ascendit. In Sextâ vero Formâ, seu *Supra-Cælesti*, nihil est nisi Perpetuum, Infinitum, Æternum, Incomprehensibile, Universi Ordo, Lex, Idea, & omnium essentiarum Essentia. Talis jam est in Maximo, & in nostro minimo Universo, ascensus & descensus Formarum seu Substantiarum; similis etiam est omnium Virium & Potentiarum, quæ ab iis, quia Substantiæ, ut subjectis, profluunt. Omnis vero Perfectio earum,

in possibilitate & virtute se variandi, seu mutandi status, consistit, quæ secundum earum elevationes, ita in se per infinitates multiplicatò crescit, ut omnes calculi series a Mentibus Humanis evolutas, & iis penitus adhuc implicatas, numero excedat; quæ infinitates denique omnes in Supremo Infinitum evadunt. Ideæ nostræ, sunt meræ progressionēs per Variationes formæ, & sic per actuales status mutationes.

94. Si perspiceres, mea Dilecta! quam distincte & disposite hæc Formæ locum suum sortitæ, ac inter se connexæ, sedent, & secundum nexum in se mutuo agunt, & influunt, ex solo aspectu & infinitate tot mirabilium in unum conspirantium, sacro stupore & simul pio gaudio, in cultum & amorem tanti Opificis, ab intimis acta, procideres; paucis modo & simplici sensu aperiā, quomodo illæ in parvulo tui Mundi typo, seu Microcosmo, cohærent. Omnes enim istæ Formæ, in nullâ non, etiam minimâ sub sensum cadente particulâ, coexistunt, & cooperantur, prorsus secundum Ordinem, quo se mutuo premunt, & consequuntur; nihil enim alicui textui & effectui simul inest, quod non successive illatum est; & nihil non ita inest, sicut ipse Ordo intulit; quare Ordo simultaneus a Successivo, ortum suum, naturam, & perfectionem, ducit, & ille ab hoc unice perspicuus & planus redditur: inde Nos Cælestes, Status Perfectionum, sive Pulchritudines, sive Bonitates, sive Amænitates, sint, judicamus: Ut id adhuc luculentius sistam, tenendum est, quod Supremum in successivis intimum sortiatur locum in simultaneis; sic Superiora ordine Inferiora superinvolvunt, & confasciant, ut hæc fiant eodem ordine exteriora; hæc ratione se evolvunt prima, quæ etiam simplicia dicuntur, & se involvunt posterioribus seu compositis; quare omnis Perfectio extimi ab intimis per suam seriem effluit; inde tua Pulchritudo, mea Filia! cujus unica parens est ipse Ordo. Sed elabimur, ad recensitas Formas, quo ordine in Microcosmo tuo, se mutuo sequuntur, & porro uniunt, sermonem referamus.

95. Ut, mea Chara! hoc curioso & jucundo spectaculo mecum fruaris, aperiā tibi meum Pectus, & ex Corpore argumenta experientiæ depromam; hoc mihi nihil obest, nam formam humanam, dum libet, assumo, ac iterum eam depono; aspice jam, inquit, ex infinitis partibus modo hic *Nervus*, pro speculo, inserviat, quem vides duplici, imo triplici zonâ cinctum, & penultimâ formâ seu sphericâ conclusum, & sic ad ultimas seu extimas suas perductum: jam vero

De CONJUGIO PRIMOGENITI. II

vero hunc tenuem ambitum amovebo, ut formas involutas suo ordine expediam; detractis itaque zonis seu tuniculis; en jam fascicularem hujus Nervi compagem, inquit, quem ex nervulis, & hos demum ex fibris sibi mutuo adpositis, coagmentatum vides; hæ fibræ a vinculis suis disjunctæ, in spirales volvuntur flexus, & permeabiles sunt cuidam lymphæ, quæ Spiritus Animalis dicitur, cui a principiis suis infunditur Vita, quam in vicos & municipia totius Regni circumfert, ipsique Sanguini inspergit; sed ne plurium aspectus distinctas opacet ideas, unicam modo fibram latici suo perviam, a vicinarum nexu decerptam, simplicius lustremus, quam etiam arte meâ amplificatam tibi sistam; quo facto, tuere jam, dixit, quot canaliculus hic permeabilibus circuitur fibris, & quomodo hæ fibræ iterum & iterum a suis, in quas singulas sua Vita a principiis distincte influit; talis est compaginatio. Verum, ut nos ipsas formas, & unius nexum cum alterâ, & demum influxum in alteram, lustremus, hanc ita circumscriptam fibram, digito jam leniter pressam, & a fociis expeditam, persequamur usque ad sua principia, conspicua in ambitu seu coronâ hæmisphæriorum Cerebri, & simul in Axium ejus Medullis, vocanturque Glandulæ, a suo situ Corticales, & a colore Cineritiæ, suntque ovatæ figuræ Sphærulæ, in quarum sinu reconditur non solum quicquid inest fibræ, sed etiam quicquid agitur & sentitur per fibram; quapropter ne radios nostri visus in plures dispergamus, unam modo sphærulam a societate exemptam, & eam ordine ab extimis ad intima referatam, intueamur; abductis itaque piissimis Membranis, primum in conspectum prodiit novum quoddam sed in exiguâ facie Cerebrum, cum infinitis iterum sphærulis, in formam Infra-Cælestem, dispositis, quarum omnium erat ad Circulos majores minoresque, & horum ad Polos, fixus intuitus & respectus, prorsus sicut in magnâ mundi sphærâ; visendum etiam præbuit, quomodo hæc a sphærulis descripta forma, per sui variationes & status mutationes, Ideas, Materiales, dictas, produceret; & quomodo unaquævis sphærula exilem fibram cum suo ductulo, emitteret, & tunica obvolveret; & ei infunderetur Vita naturalis ab infimo fonte spiritali, qui illam sphæram cum suis geniis incolit, & ejus organica principia, excitat: tum etiam quomodo omnes hæ fibrulæ, hâc vitali essentiâ permeatæ, per similis formæ circumgyratas helices, communem fibram, seu Corporis nerveam, consinuarent. His perlustratis, dein unam harum sphærularum reclusit & aperuit, ac intus in illâ iterum innumerabiles novos vorticulos, totidem Intelligentiarum &

Sapientiarum ornatissimas quasi ædiculas, in Formam Cælestem circumductas, in conspectum dedit, quæ per infinitos suos sinus & circulos, eorumque omnium decentissimum ordinem, quendam Olympum, seu Cælum nostri Amoris, in parvulâ effigie referrent; monstrabat etiam, quomodo Olympiades, hujus Cæli indigenæ, per variationes istius formæ, seu mutationes status, Ideas nostræ Mentis intellectualis, conciperent & versarent; tum etiam, quomodo unaquævis purissimum fibræ æmulum stamen contexeret, & ejus porulo Vitam Cælestem, seu Amoris nostri, infunderet; & ex tot staminibus, quot erant vorticelli seu Intelligentiarum domunculæ, superficiem fibrulæ nuper memoratæ, quam vita naturalis permeat, concinnarent. Unâ iterum ex his vorticellis seu siderulis reclusâ, apparuit omnium Formarum Suprema, Supra-Cælestis dicta, ex quâ emicabant illi radii, seu per supereminentiam fibræ, quæ vitâ Supremi permixtæ in Olympum penetrabant: hoc jam est intimum Cælum, ait, seu Animæ nostræ adytum, ex quo omnia, quæ in Mundulo isto Corporeo vitâ vivunt, actu agunt, quæque sunt, & ita existunt, suum Esse trahunt; nam ex infinitis infinitæ puritatis in formam Supra-Cælestem dispositis quasi punctis, eradiantur & emicant continuo infinitæ itidem puritatis lineæ, ex quibus omnium primæ permeabilitates supremâ animatæ vitâ, conficiuntur, quæ in Formam Cælestem transcriptæ æmulum illud stamineum, in altero Cælo, ab Heliconidum textrinis productum, concipiunt; ab his illud Principium fibræ, quod a Vita Cælesti seu Amoris, inspiratum est, paratur, & ad principium tertium fibræ efformandum educitur, ex quo ultimo principio, cui priora simul insunt, Fibra Corporea in formam spiralem ducta, coagmentatur; & ex hac demum in formam sphericam circumfluente, ultimus Canalis, seu Vas sanguineum, cui jam omnia in serie simultaneâ inexistunt, convolvitur. Talis est generatio Formarum Organicarum Corporis, ex quâ, ut in speculo, ipse Ordo a Supremo institutus, contemplandus sistitur. Hic Ordo ipsi Supremo nostro, Ejusque Vitæ Radiis, simul ex se, inest, & ab Eo Ipso producit; nam sicut nuper memoriæ tuæ traditum est, Suprema Forma, in Seipsa, ordine sequentes, usque ad ultimam, respicit; quapropter ipse Ordo, qui inde prodit, & quasi evolvitur, est infinitæ perfectionis, quia est Ipsius Infiniti. Quod hæc ita se habeant, Tu, mea Filia! quæ in ipsum hunc Ordinem, & ejus vitæ Lucem, nata es, tametsi adhuc puella sis, clare tamen, sicut video, contemplaris; aliter, qui a fatuo naturæ lumine, sapiunt; iis nihil, præter extre-

morum

morum sensuum dictamina, persuadet; & mirum, ipsos perspicuos actus & effectus, nisi eos etiam in substantiâ videant, e suâ fide rejiciunt; quapropter dum veritates ex hoc nexu & ordine, intuentur, his in primâ copulâ diffluit catena, & sic modo Terrenis, seu ex formâ ultimâ enatis materiis, defixo intuitu, inhaerent.

96. Sed noli adhuc vultum abducere, intende iterum lumen tuum, & introspecte Centrum commune hujus Sphærulæ, quæ in vertice fibræ posita, ejus principium & capitellum agit; in ejus Centro, sicut vides, est fonticulus, in quem omnes istæ Vitæ, per suas venu- las, eodem ordine, perenniter & decenter, influunt; hic vides ipsas scaturigines, quæ quia tenues, arripe istas limulis, seu solâ oculi pupillâ, ab illâ nimiam & vagam per cilia discutiendo lucem; hic fonticulus dicitur Fons Vitæ, nam Lympha ejus inde Animalis, & Spi- ritus, dicta, ab his vitæ essentiis animata, sicut rivulus, in conti- nentem fibram, usque ad fines suos, defluit. Sed quod adhuc mira- bilius est, Vitales illæ Essentiæ, in unâquâvis hujus lymphæ minimâ parte, eâ prorsus societate junctæ, confident, quâ sibi mutuo succe- dunt, copulantibus demum simplicissimis, e mundo circumfluo, per immissaria advectis, elementis; hæc ego meis oculis pervideo, quare ex visu meo tibi relata fero; nihil enim nisi ex eodem ordine, sicut in maximis, etiam in minimis, perficitur; est modo determinatio, quæ quia formam, variat causam, & sic effectum, fini seu usui cor- respondentem. Hæc Spiritualis Lympha per canaliculum suum de- vecta, ipsi demum Sanguini ejusque globulis, infertur, ac inibi ulti- mum suum gyrum absolvit; sed ut ultima redeant ad prima, resol- vitur hic sanguis, & per fonticulum illum vitæ relabitur in fibras, & sic perpetuum instaurat orbem; ex copulis ejus ita continuo rejectis, fames & sitis, seu refectionis per victum & chylum indi- gentia, nascitur.

97. His jam Formis in suâ substantiâ, & successionis ordine, con- spicatis, mutuum nunc earum in se influxum, & ex eo, ipsissimum agendi ordinem, Mentis nostræ intuitioni subjiciamus: sed quia Ordo ille a celsissimâ Cæli arce, fulguris instar, ad imum naturæ permicat, & sicut orbita, perneciter acta, radios ipsius visus secum aufert, & di- scrimina trahit in continuum, ut modo unum & perpetuum simula- tum existat; ideo, Mens tua ita stet super suo cardine, ut in utram- que naturam, seu cæli & mundi, ei simul pateat inspectus: his dictis, aperuit fores; dumque Adolescentula circumspiceret, ecce jam, dicebat, quomodo Formæ se mutuo excitant in actum, Prima suam alteram,
Altera

Altera Tertiam, & hæc Inferiores, usque ad ultimam; poene sicut Axis rotam, & hæc suas potentias, usque ad novissimas, quæ omnium exercitationes dant in effectum; & quidem tali unanimitate, ut ipsum successivum in conformissimum unum coeat; tametsi unaquævis per se agitabilis, propriis functionibus vacat: sed sicut Anima versat suos status, ita Mens superior, quia viva, ex seipsa suos, & ex hac iterum inferior, & sic porro, cum perpetuâ condescendentia, ex ipsâ conformitate, & simul ex ratione connexionis & influxus, determinatâ; unaquævis enim in proxime superioris nata & facta est obedientiam, sic omnes in nutum & obsequium Supremæ, quæ in omnibus agit omne & unicum.

98. Hic jam est Ordo, inquit, a Supremo instauratus, & ab Amore ejus in actum determinatus, cui nihil nisi quam Divinum, Perpetuum ac Infinitum, inest; nam qualis est in Ipso Supremo, & in Ejus Unigenito, talis est in suo orbe, qui æterno gyro a primis ad ultima, & ab ultimis ad prima, fluit refluitque; & quia Deus in illo sicut in Seipso est, hic Ordo ipsum refert Deum: Omnes illæ infinitates respectuum, qui se in Formis, sicut audivisti, concentrant, in hunc Ordinem explicatæ, ita ad unicum conspirant finem, sicut perpetui Circuli ad Centrorum suorum Centrum: quare in illo nihil datur, quod Numine non plenum est; & nihil non ab Illo, sicut a Sole coruscat, & cælestem induit vitam; ipsa etiam Natura inde splendet, & quasi animata vivit; nam per illam itur ad ultima finium, & ab his respicitur primum. Cum Puella his diutius ex infinita delectatione intenderet visum, fulguris instar sacram Mentis ejus perstrinxit lucem; & eo ipso instanti, in interius Cælum quasi illapsa, omnia, quæ hætenus in typo, in ipsâ conspiciebat ideâ.

99. Cum nova hæc Cælicola, faustissimis lætitiis, suæ Mentis intima aliquamdiu paverit, subito quasi relapsa, ocellos digito, ut prior menti rediret acies, alacriter terfit, & sic iterum Cælestem suam intuita, perge, quæso! ajebat, & tuo tam scito eloquio me instrue, annon hic Ordo se in effigie perspicuum sistat, nam sicut ille a Centro in perpetuas labitur helices, & defluendo panditur & crescit, seque ultimis naturæ formis involvit & evolvit, ita forsitan se tam luculente explicat, ut se totum patefaciat sensui: ad hæc Diva, hujus desiderii tacta amore, si libet, inquit, etiam his tuis votis favebitur; aspice Meam Faciem, aut in fontis tui aquâ, aspice Tuam; & tua & mea illum ordinem portat in effigie; nam quicquid tuæ intus agitant Mentis, & quas, Desideria concipiunt pariuntque, seu Amores
versant

De CONJUGIO PRIMOGENITI. 15

versant, ideas, omnia sicut exscripta in tuo vultu legimus, Nos Caelestes id dilucide cernimus; sicuti jam, quomodo hic noster sermo tibi ridet & blanditur: nam Formæ istæ nuper in fibrarum principiis evolutæ, in unâquâvis fibrulâ tui vultus, una intra alteram, tam venuste variant suos status, ut etiam Ordinis hujus ignaros ex seipsis instruant, quid illæ intus versant, & quomodo influunt in se mutuo; eas itaque suo ordine exasciemus, ut signaturas mutationum status, luculentius comprehendas. Extima Forma, seu Communis tuæ Faciei, est quasi Tabella, cui argumenta reliquarum formarum inscripta sunt, & correspondet isti Formæ, quæ Sphærica dicta est: Altera vero seu Superior Naturalis, ex mirabili fibrarum motricium seu muscularium fluxionis orbe circum oris tui Labia, & utriusque Oculi Vela (a), Spiralis dicta, per variationem nexuum situumque, omnem latitiæ tuæ in voluptatem explicatæ progressionem

(a) Ut eluceat, quomodo fibræ motrices, seu Musculi faciei, suos vultus effigiant, & omnes Animi sui affectiones signant, necessum est, ut non solum eorum situm & nexum, sed etiam omnium communem, & singulorum particularem respectum, & secundum eum, directionem ad sua Centra, perrimemur: *Quod fluxionis eorum Orbis circum Oris Labia, & utriusque Oculi Vela perficiatur*, ex hac eorum descriptiunculâ constare potest. Si Musculos Faciei secundum suas directiones lustrare velimus, considerata est Caro illa musculosa tanquam divisa in Tres Regiones; quarum *Prima* descendit ab ipso Frontispicio usque ad Cilia Palpebræ superioris, cujus Musculi sunt, Frontales, Corrugatores Superciliorum, Pyramidalis Nasi, Constrictores seu Orbiculares palpebrarum superiorum, & earundem Elevatores. *Secunda* incipit a Ciliis palpebræ inferioris, & desinit in Orbicularem Labii superioris, cujus Musculi vocantur, Elevatores Labii superioris, vulgo Risores, Incisorii, Canini, Zygomaticus, Myrtiformis, qui Naso adscribitur, tum etiam Buccinator, & porro Semiorbicularis Labri superioris. *Tertia*, a Semiorbiculari Labii inferioris initium capit, cui accedunt Triangularis & Quadratus: ut præteream Musculos minores a variis detectos, ac qui indies detegi queunt, quatenus unius hominis facies nusquam similibus situ, magnitudine, quantitate, directione, ac alterius, gaudet, ex ratione, quia tot Vultus sunt, quot Animi, & Animi quot Capita, seu Homines. Quod tres Regiones sint, inde apparet, quod Musculi unius regionis separatim absque Musculis alterius in motum excitari, seu contrahi & expandi queant, sicut evidenter in speculo coram ipso visu, experiri, & sic cognoscere licet. Musculi Primæ Regionis sunt communes, minus communes, particulares, & particularissimi, ad usum prorsus dispositi, secundum regulas Doctrinæ Ordinis, Graduum, & Societatis: eorum enim communissimi sunt

nem, in plano isto, conspicue delineat, & eam simul explicat in risum. Tertia vero Forma, Suprema Naturalis seu infra-cælestis vocata, Animi ejusque geniorum propria, quæ immediate imperat Fibris, & per has mediate Vasis, se testatam facit & declarat per purpuram & candorem, ac inter utrumque medias tincturas, quibus sicut coloribus variatas illas telas pingit; sanguinem enim in candidiores textus, ipsi oblectationi convenienter, infert, & sic quoddam spirituale mixtum naturali, perspicuum sistit. Quarta vero Forma seu Cælestis, quæ est Mentis nostræ, ejusque Amorum, his colorificationibus flammæ cujusdam radios penitus subinsinuat, picturamque, cælesti quodam & spirituali igne, elevat & accendit, usque ut lætum illud ex desiderii factâ copiâ, ita ad vivum, eluceat, ut unusquisque id absque doctrice scientiâ primo intuitu rapiat. His Suprema Forma, seu nostræ Animæ, Supra-Cælestem infundit lucem, id est, vitam; seu omnia Faciei tuæ punctula luce sua vivificat, aut vitâ illuminat, dum Altera Spiritualem ei indit & subdit calorem; & Tertia Naturam vitæ adjungit, & prorsus secundum flammæ istius evibrationem, faciem, sicut florem, rubellâ & candore, venuste tingit: Quarta vero ipsas trahit & designat lineas; & Quinta omnes has conformitates, sicut in velo, exportat. Tuere jam ex hoc speculo, qualis ipse Ordo sit, & quomodo Spirituale ex Naturali, & Divinum ex Corporeo, proinde Ordo totus quantus, elucet; qui quia Supremum nostrum & Ejus Amorem refert, ideo Nos Cælestes, quæ sumus Ejus imagines, dum Nos Corpore amicum, non aliam, quam Humanam, & tui similem, Faciem, possumus induere; ex eâ enim agnoscimur, quâ sumus origine. Hæc omnia se accepta ferunt Fibris; nam quicquid agitur in fibris, id manifeste imbuit vultum, seque

sunt Frontales, minus communes sunt Corrugatores superciliarum, hi a Musculo Nasi Pyramidali oriuntur: sic ut tres isti Musculi communissimo Frontali subordinati sint, cum quo etiam per fibras connexi communicant: Corrugatoribus superciliarum subjecti sunt Orbiculares seu Semiorbiculares palpebrarum superiorum; his autem subjecti aut subordinati sunt Elevatores palpebrarum superiorum; hi omnes Musculi ad externam opem ferendam Oculis, ac ita visui famulandum, principaliter dicati sunt, nam cuncti versus Palpebram superiorem determinantur. Quod Musculi mediæ Regionis conspirent, ad usum ferendum Palpebræ inferiori, & simul Labio superiori, quisque per solam experientiam in speculo, & sic ipso visu, per actum vivum, contemplari potest.

seque eo explicat ordine, quo fibrarum principiis, & denique ipsis fibris, inest; Vita scilicet Supremi ab intimis; Vita Cælestis seu Ejus Amoris, ab iis proxime; tum Vita medians seu Naturalis; denique ipsa Natura, quæ ordinem istum in se, proinde in effigie, portat: sic prorsus secundum fibræ nuper inspectæ confasciationis, & principiorum ejus involutionis, seriem. Inde etiam patescit, quomodo secundum eum Ordinem priora se involvunt posterioribus, & ab his se iterum evolvunt; & sic quomodo gyrum suum a primis ad ultima, & ab ultimis ad prima, instituunt; Prima enim Posterioribus, sicut Centra Peripheriis, aut intima nuclei putamini & testis, se involvunt; seque consimiliter, sed retro, sicut fasciæ, ab extimis ad intima, ut redeant, evolvunt: ita non aliter, Gyrum ab æterno provisus, & a prima Creatione instauratus, perficitur.

100. Sed hic Ordo in substantia & effigie, id est, in facie, spectatus, dicitur Pulchritudo & Formositas, cujus Perfectio ex consensu omnium Essentialium, ab intimis ad extima, enascitur; scilicet ex correspondentia Vitæ cum suo Spirituali Calore aut igne, & inde oriundi fulgoris cum sua sandyce aut tincturâ coloris, per quem, ipsum flammæum pelluceat, & demum hujus floris cum designatione linearum per fibras secundum harmoniarum naturæ leges; quæ omnia se ultimo, in Plano decore sinuato, visenda præbebunt. Sed omnium horum consensus absque Spirituali unionis principio, seu Amore in ipsissimis Vitæ radiis, nusquam existit; ex eo solo, Pulchritudo suum harmonicum, suum floridum, & suum germanum, ac Vita suam auroram & vernale ortivum, trahit; quapropter ipse Amor ex venustate elucens, ex abdita & naturæ infinita virtute, mutuum amorem elicit, & sicut index venam pulchritudinis revelat.

101. Hæc dicta, cum Adolescentula, avida arriperet aure, & quasi tota forberet mente, intuitum paulo in se ipsam retulit, nam aliquas e novo subnatas volvere & plicare cæpit ideas; dumque aliquantisper tenuerit oris respiratum, ne is versationes ejus mentis per altiores recipocationes interpellaret, iterum remissâ quasi animâ, Cælestem his verbis blande affata est; aperiâ, quid ex edictis vestris e novo in mentem meam surrepsit, scilicet, quod Pulchritudo faciei ex ordine isto Supremi oriunda, sit modo Perfectio Corporis; verum tanquam comminus perspicio, quod Perfectio adhuc illustrior & præstantior ex eodem Ordine fluat, nimirum Perfectio ipsius Vitæ, quæ proprie aut præcipue Statum illius Integritatis, de quo me instruere benigne promisisti, involvit; precor itaque, ut gratiam hâc etiam gratiâ cumules

cumules, ut me doceas, quid & qualis est *Perfectio Vitæ*. Ad hæc Intelligentia Cælestis, percipio, inquit, quod ideæ nostræ, tuæ & meæ, sicut sorores, consociæ, eodem tendant; nam in id, quod quæris, sermo meus ex se jam labitur; una enim Perfectio involvit alteram, nam altera & altera ex eodem Ordine nascitur: Perfectio Corporis est perfectio Formæ in suâ substantiâ, ex hâc, ut a suo sub-jecto, pullulat Perfectio virium & vitæ; nihil enim existit prædica-bile, quod non actualitatem suam desumit ab eo, quod subsistit, id est, a suâ substantiâ; ex non aliquid, nusquam aliquid emanat; ipsæ vires & mutationes vitæ, quia ex substantiâ fluunt, efficientes eva-dunt: quare similis Ordo, qui tuis fibris, ut substantiis, etiam viri-bus & virium modis, inest: inde sequitur, quod Perfectio vitæ, se in Perfectione Corporis, ut in suâ effigie, spectandam præbeat: & quia Perfectio Corporis, cum primis Venustas, sub sensum cadit, sed Per-fectio vitæ, humanas acies, nisi e sublimi spectetur, sicut nebula fugit, ideo speculum hujus in illâ, desiderio tuo favendi gratiâ, offerre volui.

102. Sed ne per ambages circumferantur ideæ, deinceps quasi sparsæ recolligendæ, aut in rerum summam postliminio introducen-dæ, velim in ipso hoc ingressu simpliciter, ut nude intellectui appareat, exponere, quid Perfectio vitæ sit. Unusquisque dum suam Vitam, Ordinem suæ vitæ vivit; nam ipsamet Vita, non est nisi Ordo, qui vivitur; verum inter infinitos, quos vivunt Mortales, non est nisi Unicus, qui ducit ad Vitam; cæteri in diversum abeunt, & ad contrarium vitæ se inflectunt; Unicus ille est, quem Sapien-tissimus, Qui Solus Est & Vivit, a Seipso, qualis est in Seipso, præstituit, & instituit: Ille tam universaliter, quam singularissime, in tuo & meo regnat vitæ mundulo, adeo ut ne minima quidem tuo Corpori particula inhæreat, cui non Ordo ille, a suo primo ad ulti-mum, inscriptus sedeat; sicut nuper vidisti in fibrulâ, ejus principii capitulo, inque lymphæ individuâ, quæ fibrulam percurrit, & in cæteris, quæ aliquem ineunt & concinnant textum; inde etiam est in singularem universis, nam maxima a suis minimis, sicut compo-sita a suis partibus, trahunt suum Ordinem, proinde omnes sui Ordinis, & suæ Formæ, Leges: cum jam omnibus iis inest, quæ sub-stantiæ vicem obeunt, etiam inest iis, quæ inde sicut actus, resul-tant; quapropter is Ordo in minimis tuis actiunculis, sicut in maxi-mis, vitam suam agit, & regnat; nam effigiem sui per totidem quasi specula, a minimis ad maxima, continuat; ideo, qualis est Ordo,

Ordo, tale est omne id, quod actu vivitur, & vitâ agitur. Sed jam paucis expediam; Ordo iste talis est, ut Vita Supra-Cælestis influat in Cælestem, & hæc, per Vitam mediatricem, in Naturæ sphaeram, usque ad ejus terminos, a quorum ultimo se iterum ad suum Primum, per exuitiones, sicut in suo delapsu per induitiones, revolvat. Vita Supracælestis est Ipsius Supremi; Vita Cælestis est Ejus Unigeniti seu Amoris; Vita mediatrix est illius, qui copula vitæ & naturæ factus postea descivit; Natura vero est, quæ nullius vitæ est; In hoc unico & simplici Speculo, unicum illum & simplicem tuere Ordinem, & ad illum, sicut ad exemplar, refer, quotcunque circumfluitant, & Mortalium pectora versant, Ordines.

103. Ut Ordinem istum in Te, mea Filia! percipias, interest, ut docearis, quid unaquævis Potentia, in tuæ vitæ mundulo, faciendum obit: Anima, quæ Supra-Cælestem degit Vitam, intuetur Fines: Mens vero rationalis, quæ vivit Cælestem, disponit media, ut fines vertantur in Usus; Mens vero Naturalis seu Animus, quæ agit vitam animalem & mediatricem, usuum media mandat in Effectus, qui finibus ad amussim corresponsdeant: Ita omnium effectuum Animæ sunt Fines, & omnium finium Corpora sunt Effectus, quos mediant Usus: sic Divinum, a supremis, in delapsu, se continuo induit naturæ formis; fere sicut Centrum orbicularibus spiris, usque ad ultimum naturæ limitem; cui tunc omnia decentissime inscripta sedent. Talis jam est unaquævis tui Corporis Motiuncula, quæ Vitam suam Animalem ab Effectibus, suam Cælestem ab Usibus, & Supra-Cælestem a Finibus Usuum, trahit & nanciscitur; unde Motiuncula illa humano induitur cultu, & dicitur Actio; cujus minimis, sicut maximis, Mens tua penitus, & Anima intime, suo ordine inest, & ejus statum perficit & integrat.

104. Sed hic Semigyryus, ut integrum perficiat gyrum, sicut a primis vitæ ad ultima naturæ se involvit, ita ab ultimis naturæ ad prima vitæ, se continuo iterum revolvat: exuet nimirum Corporis sui & Naturæ formas, ac in interiora sui relabens, reinduet Cælestes cum Supra-Cælesti, quibus solis hujus Ordinis Vita inest: Cælum enim in Naturam intrare potest, nusquam vero Natura in Cælum; nullus accessus est Morti ad Vitam, & Umbræ ad Lucem; quibus nisi absterfis, copia fruendi Cælo nusquam conceditur. Quare in Corpore tuo, ultimi naturæ Effectus per sensuum fores intromissi, vitæ mediatrici, cui naturalis inest anima, sub specie idearum, dantur custodiendi; in his suis custodiis, sub intuitu Mentis intellectualis,

non sicut Effectus in ideas versi, sed sicut Usus, absque naturæ amictu, apparent; nam contra hunc Ordinem est, ut aliquid corpore indutum, sphæram usuum, seu Cælestem, subintret: Hi denique Usus, sub intuitu Animæ, non sicut Usus, sed sicut Fines, qui ad Unicum illum, seu ad Gloriam Supremi, contendunt, sic ipsissimâ suâ vitâ donati, pure inspiciuntur. Ita, non aliter, ultimum ad suum primum, & Natura ad suam Vitam, refluit.

105. Sed ut hæc sparsa jam in summam referam; ita Ordinis hujus Gyrus volvitur, scilicet a Supremo, qui est Ipsissima Vita, per Unicum suum Amorem, & sic per Vitam Cælestem; & ab hac per vitam naturalem, in ipsam Naturam: & tunc rursus ab hac, per eandem Vitam naturalem ad Cælestem, sed per continuas exultationes, & sic per unicum Amorem, ad Supremum, seu ad ipsissimam Vitam: Ita vertitur omnium cardo, & panditur janua a Vita & ad Vitam, atque Ordinis hujus perpetuatur gyrus, per solum Amorem seu Unigenitum Supremi; per Quem, & propter Quem, omnia.

106. Sed antequam hanc summam subductâ clausero lineâ, velim descriptionem felicitis Vitæ eorum, qui hunc ordinem vivunt, modo recensitis, pro clausulâ, subinnectere; vivunt enim eandem, quam Nos Indigenæ Cæli, sed Humanam, quia induti Corpore; ita in tellurem missi, ut ultimi Mundi lautitiis, dum simul ipsius Cæli faustitatibus, perfruantur; quæ junctæ plenas pariunt delitias, & amœnitatem totius Ordinis cunctis sensibus declarant; Animâ enim suâ Divinos sapiunt Fines, Mente vero Usus, & Corpore Effectus; sed voluptatem effectuum in bonitate usuum, & bonitatem usuum in felicitate finium, unice percipiunt; ita enim vivunt Corpore, ut vivant Mentis sub specie corporum: Cum Cælicolis, seu Nobiscum, perpetua jungunt consortia, nam mutuos sociamus sermones; sumus iis oracula, dum consulimur, & iis perspicuas de Cælo mittimus fortes: in summâ degunt luce, quam nulla interpolat umbra; nec nisi quam Veritates in lucem illam descendunt, quæ pariunt Mentis eorum Intellectum; nec nisi quam Bonitates in lucis illius radios, quæ excitant Mentis eorum Voluntatem; ita perpetuo inspirati agunt: Suprema enim Via, in illis, ab Animâ in Mentem, & vicissim, a Mente in Animam, per Amorem Cæli, reclusa stat, & ejus Intelligentiæ luci, & Sapientiæ igni, continuo patet: Altera vero Via, seu inferior, ab Animo in Mentem, ita obserata & clausa est, ut naturæ, ne quidem per rimulam, pateat introitus; nam janua illa, a Mente
solum

solum vertitur extrorsum, scilicet, ut Cæleste Lumen influat in Naturale, & Naturale nusquam refluat, & sic permisceatur Cælesti: Nam in illis Intelligentia veri, & Sapientia boni, a Fonte suo, per unicam & puram Venam, defluit in naturam; a Natura vero, nusquam, nisi absterfo limo, ad eandem Venam, & sic ad suum Fontem, redit.

107. Ast contraria iis fata eveniunt, qui non hunc Ordinem, qui est Vitæ, sed inversum, qui est Mortis, actu instituunt; hi in extimis apparent quidem Corpora sub facie humanâ, sed intra corticem & naturæ fucum, nostris oculis visi, Animantium referunt vultus; Vitam enim sui animi, id est, animalem, seu Vitam corporis, id est, naturalem, & non simul Vitam mediatricem seu Cælestem, quæ Vitam Supremi vitæ naturali conjungit, vivunt; quare omnes Genii, qui etiam Animantibus insunt, a suis ergastulis, in Mentis eorum sphaeram, irrumpunt, & Genios Humanos, naturâ cælestes, abigunt in fugam, aut vinctos in suos carceres detrudunt: sic totum invertunt ordinem; fera mancipia in libertatem missa Regni invadunt fasces; Princeps Mundi, insensissimus Cæli hostis, qui Animo inest, & Corpori præest, cum suæ naturæ facibus, & amorum phalange, irruit in Cælum, & ibi victricus suas catervas explicat, & sic suprema confundit imis; inde Mentis eorum sphaeram tanta obfundit umbra (b), ut somnia non vitas vivant, & tanquam insopiti alte

(b) Quomodo, dum invertitur Ordo, Menti intellectuali inducitur umbra, ex ipsis illis principiis, supra n. 95, expositis, ad captum demonstrari potest; sunt enim, sicut ibi traditum est, Tres Formæ, quæ sibi mutuo succedunt, una supra aut intra alteram, scilicet intime Supra-Cælestis, intermedie Cælestis, & exterius Infra-Cælestis, seu Suprema naturalis; quarum omnes, secundum descriptionem, Fibras, per eminentiam ita dictas, concipiunt & excludunt; ex quarum consertione, Fibra ipsa corporea, quæ Lympham, Spiritus Animalis vocatam, vehit, concinnatur; nam Fibra Corporea seu nervea non potest non ortum suum trahere a purissimis aliis, quæ puriores Essentias, quam qualis est Spiritus animalis, transmittunt; quæ Essentiæ non aliæ queunt esse, quam Vitales, a quibus ipse ille Spiritus vitam suam ducit; Essentiæ illæ vitales, nec possunt non totidem numero esse, quot sunt ipsius vitæ Facultates, quæ sunt Anima, Mens intellectualis, & Animus; & tamen omnes suam Vitam a Supremo, qui omnium viventium Vita est, sortiri; & secundum rationem influxus & correspondentiæ hujus Vitæ, Ordinis sui gyros volvere & revolvere; præter plura, quæ ex ipsa descriptione planius hauriri queunt. Concipe jam quod Forma Infra-Cælestis, seu extima vitæ, in expositis principiis, Animi nostri propria sit; & Interior seu media, sit Mentis Intellectualis; & quod una ab altera

ignorent, quid Cælum, quid Anima, quid Mens intellectualis, & quid Animus, proinde quid Ordo; inferiora enim superioribus ita commiscant, sicut luta clarissimi fontis aquis, ex quibus collyria factis oblinunt oculos, ut omnia videant, sed nihil intelligant; quapropter volitant sicut Noctuæ exosæ lucem, & errant sicut fatui Ignes, a pallude in paludem; de Amore Cæli, de Nobis Intelligentiis, de Vita Cælesti, Ejusque Mediatione, de Afflatu Divino, & de Duplici in Mentem Viâ, verbo de omnibus supra naturam & ejus vitam, vanas absque intellectu, sicut Psittaci, garrunt voces, & sic frigidos, absque voluntate, excudunt actus: nam inverso ordine intime celant Naturam, & in peripherias rejiciunt Divina; quapropter etiam in publicis & privatis foris, prætexunt Amores Cæli, & Fines Supremi, dum penitus, sicut in centrīs, Amores sui & Amores Mundi occultant;

altera in sui status mutationes excitetur: Si jam Interior, seu Cælestis, id est, Mens Intellectualis, Exteriorem seu infra-cælestem, quæ est Animi, in suæ functionis actus excitat, tunc omnia secundum ordinem succedunt; at vero si Exterior Forma Interiorem seu Superiorem, tunc invertitur ordo; nam sic quod imperfectius est, agit in perfectius, id est, Vita Naturalis in Cælestem: inde fit, quod Vorticelli illi, qui Sapientiarum domunculæ, vocati sunt, & Formam istam constituunt, prorsus concidunt, & fere evanescant; nam aufugente Vita Cælesti, quâ animantur, illæ collabuntur; inde perit omnis communicatio inter Vitam Supremam & Vitam naturalem; & ipsæ mutationes status, seu ideæ intellectuales, ita imperfectæ & quasi crassæ minervæ, evadunt, ut modo mutationibus status inferioris formæ, seu ideis materialibus & earum ludis, seu geniis aut animis, correspondeant: qua ratione meræ umbræ loco lucis, in pure Spiritualibus seu Cælestibus, succedunt; similis status etiam universam Fibræ, ex tribus istis principiis excitatam, & simul ipsum ejus Spiritum, occupat; nam fibra ex principiis suis omnem trahit suæ vitæ conditionem & naturam; fibrula illa, per eminentiam sic dicta, quæ Vitam Cælestem circumvehit, fit tanquam tendulus exanimis & impervius, quia in se callapsa; & sic Vita naturalis solum regnat; cui tamen inest Vita Supremi, sed absque mediatione; hoc jam est Velum, quod interponitur, ut Cælesti ne hilum quidem transpareat; & inde similis perversus ordo tam minimis quam maximis vitæ exercitiis, quia omnibus fibris, ex quibus, ut substantiis, omnes vires, virium modi, seu actiones, resultant, inest; prorsus sicut supra memoratum est. Hac ratione clauditur Via Superior; quod fit, dum Via Inferior introrsum panditur, seu illuc naturæ porta aperitur. Ipsi Effectus tam perspicue hanc Veritatem confirmant, ut unusquisque aliquâ ingenii dote, cum experientiæ mica, præditus, non possit non id agnoscere; Veritas enim propalata seipsam per suam lucem declarat.

tant; qui ne ex fasciis suis aut nodis erumpant, prætimidi, mendaces obtendunt vultus; sic bene conscii, quod inversi Ordinis agant vitam; scilicet, quod ultimi Effectus sint eorum usus, & hi Usus sint eorum fines, & Fines inchoent in Naturâ, & peracto quodam gyro, etiam desinant in naturam; proinde in noctis ejus umbram, & brumæ ejus frigus, & sic in inferas illas sedes, quæ dicuntur Erebi & Orci.

108. Ex Ordine jam in utrâque suâ effigie repræsentato, tibi constare potest, quid, *Perfectio Vitæ*, sit; nam qualis Ordo, talis Vita, tam in suis minutissimis, quam in omnium minutiorum compositis: Noster ille Ordo, qui est Divinus, Infinitus, & Immortalis, instar candidissimæ lucis, quasi transparet, nisi qualis sit, ab altero illo, qui est naturalis, finitus & mortalis, conspiciatur; non secus ac tua imago, in limpidissima fontis unda, quæ, qualis sit, per fundi ejus opacitatem, in tuum visum reflectitur; ex aspectu oppositorum, discernitur unum & alterum; ipsum Verum nec apparet, nisi in speculo Falsi; ita nec lucidus & candidus noster Ordo, nisi ab umbroso & furvo illo; quem ideo sub aspectum tuum, ut disceres, quid Perfectum & Integrum sit, mittere volui (c). Ordo hujus Vitæ, seu Vita hujus Ordinis, Statum illum inducit, qui *Status Integritatis* dicitur: Et quia Ordo ille in se est, qualis in Ipso Supremo, ideo, qui Illum vivit, *Imaginem Ejus*, portat. Accipe jam clavem, per quem si recludis portas, Sacraia ipsius Cæli, & tueberis, & intrabis.

109. Sed Tu, mea Filia! unica es, & tecum unicus in orbe, qui hunc ordinem vivit, & ejus imaginem portat. Ille Unicus, non procul hinc abest, stat in centro tui Luci, & Te inexpleto lumine aspectat, Nos eum cernimus, sed is id ignorat; ne illuc flecte vultum, veniat ipse, & te submissâ ambiat prece; tu consors ejus vitæ, & consors ejus tori, futura es; nam is tibi a Cælo pactus est; hic Dies etiam nuptiis est dictus; ipsaque adest hora jugulis. Tunc illico pronubæ Cælestes, candidam ejus comam, quæ dividua tegebat colla, in comtum religabant nodum, & hunc circulo insertabant aureo:

(c) De hoc Ordine, plura videas in Parte nostra Primâ, de Cultu & Amore Dei, n. 62 ad 67, & 74, 75. Tum etiam plenius deducta, quæ hic allata sunt, de Formis, & de Tribus nostræ vitæ Facultatibus; sicut de Anima, n. 34 ad 38, & 41 70. De Mente Intellectuali, n. 46 ad 53. De Animo, n. 70. 79. 83. 84. De Vitâ Naturali, ejusque Vitæ Fonte, seu Principe Mundi, de Causa ejus existentiae, Functione, & Discidio, n. 69. 70. 74. 75. Tum etiam de Mediatione inter Vitam Divinam, & Vitam Naturalem, n. 78 ad 83.

aureo: ac simul Coronam diademate cinctam, capiti Ejus impositam, digitis suis firmabant: sic Eam munditiis simplicem, & ex se formosissimam, usque aliquo cultu, sicut Sponsam, ad adventum Sponsi, adornabant. Puella, hujus fati, & quid nuptiæ, & consortium tori, adhuc nescia, dum his operarentur Cælestes, & forte dum oculis illuc versis, simul limis Eum raperet, genis suis ita erubuit, ut Vita ab intimis faciei in Amoris cujusdam Flammam emicaret, & hæc in Purpuram, quæ variatum a fibris textum, pulchre, sicut rosam, tingeat, erumperet; sic quasi in Nudæ Gratia Cælestis imaginem versa.

110. Primogenitus dum solus Paradisiacam ageret vitam, & Mentis suæ otia delitiis aspectabilis Mundi pasceret, formosissima illa Nympha, quæ sub aucupio somni, in hoc sibi visa fuit Luco, millies redibat in mentem, quare millies retentabat viam, sed irritò semper conatu; Idea ejus inde excitata tantum ingenerabat ignem, ut ipsas accenderet medullas, & sic tranquillitatem ejus vitæ in sollicitas verteret curas: hic ardor usque ad hunc crescebat diem, quo Divinitus constitutum erat, ut copia & fruitio desideratæ mederetur vulnere, quod nunc intimis alebat venis; quare dum jam iterum se accingeret viæ, prorsus ad Luci hujus introitum, qui unicus erat, absque gressuum errore, pervenit; quo vehementer gavissus, absque mora, usque in medium ejus, ad ipsam Arborem, sub qua tam delitiose quondam requieverat, se propere immisit; & ibi viso toro, ita revixit idea somni, ut ipsam ejus faciem, quasi oculis conspiceretur; dumque in Ejus imagine totus esset, & paulo emitteret visum, en ipsam illam Nympham, in medio Intelligentiarum choro, conspicit, & agnoscit; quâ visâ, adeo emotus & amore differtus est, ut diu hæserit dubius, num se suus visus luderet; mox vero cum rediret a turbâ, mentem ejus subiit, quod Divinitus huc appulsus fuerit; quodque hic esset eventus, quem præfagebat somnus; & quod Illa esset, quam Cælum sibi Sponsam & Conjugem præsignificavit; pervideo, inquit, quod mea sit, nam ex meo est pectore, & ex meâ vitâ: sed ex Ordine agendum est, ut Divinum sit in Honesto, & Honestum in suâ formâ, seu in Decoro; roganda est, & ambienda prece. Cum his & pluribus intenderet, Intelligentia Cælestis, nutu dabat signum, ut jam accederet; dumque Sponsam manu prehensam obviam duceret, finita est hæc Scena, quæ in Theatro Orbis, Sexta erat.

FINIS PARTIS SECUNDÆ.

EXHIBIT A

Report of the Committee on the
State of the Union

RECEIVED

OFFICE OF THE SECRETARY OF THE ARMY

WASHINGTON, D. C.

January 1, 1900

TO THE SECRETARY OF THE ARMY

FROM THE SECRETARY OF THE ARMY

Subject: Report of the Committee on the
State of the Union

Enclosed for the Secretary of the Army
are the following documents:

1. Report of the Committee on the
State of the Union

2. Report of the Committee on the
State of the Union

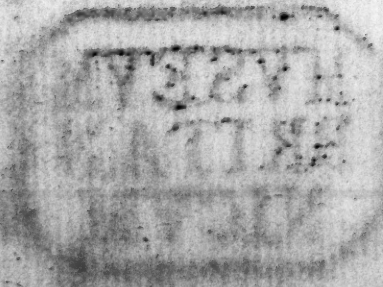
3. Report of the Committee on the
State of the Union

4. Report of the Committee on the
State of the Union

5. Report of the Committee on the
State of the Union

6. Report of the Committee on the
State of the Union

7. Report of the Committee on the
State of the Union

EJUSDEM AUCTORIS

*Sequentia Opuscula, venduntur apud JOH. NOURSE, & RICHARD
MANBY, Londini.*

I.

De CULTU & AMORE DEI.

PARS I. **D**E Telluris Ortu, Paradiso, & Vivario; tum de Primogeniti
seu Adami, Nativitate, Infantia, & Amore, *Pret. 3 Skill.*

PARS II. De Conjugio Primogeniti seu Adami; & ibi de Animâ, Mente
Intellectuali, Statu Integritatis, & Imagine Dei, *Pret. 6 d.*

II.

REGNUM ANIMALE,

Anatomice, Physice, & Philosophice perustratum.

PARS I. De Visceribus Abdominis; seu de Organis Regionis inferioris.

PARS II. De Visceribus Thoracis; seu de Organis Regionis superioris.

PARS III. De Cute, Sensu Tactus & Gustus; & de Formis Organicis
in Genere, *Pret. simul 10 Skill.*

III.

OECONOMIA REGNI ANIMALIS.

Apud FRANCISC. CHANGUION, Londini.

De Sanguine, Ejus Arteriis, Venis & Corde. Tum de Cerebri Motu, &
Cortice. Ut & Introductio ad Psychologiam rationalem.